

24919

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૭૭૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ માનવો મિતર

વિષય

માનાનો ચિતાર ॥

અથવા

→ ॥ કળીની કરામત.

શનની ફીશીયારી અને કલમુગનો કાકો.

જાપાની પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શા. યુનીલાલ મગનલાલ બુકશેલર

કે. જી. લીમડાચોક-સુરત.

મનહર એજન્ડર અને મનહર પુસ્તકાલય

સુધારણી અવૃત્તિ ૧ લો પ્રત ૩૦૦૦

સુરત. જુની મુંગધ બેન્કવાળા મકાનમાં આવેલા

'દેશી મિત્ર' એનજીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

મનલાલ કીકાલાઈએ જાપી.

કીમત બે પૈસા.

સાગલમ વિસ વર્ષથી પ્રસીદ્ધીમાં આવેલી તાલ
ફાયદો કરનાર.

મદન કાંન્તા ગુટીકા.

કીમ્મત ૫૦ ગાળીની શીશીના રૂ. ૩૧) એક.

આ ગોળા વિચારી વૃદ્ધ કરી સરીરને બળવાન અને પુ
નાવી કોષ્ટપણ કારણથી જતી/ખાતુને અટકાવી એકરોને ખુબસુ
ખનાવે છે. તેમજ નહારી ટેવથી ગુમાવેલું પુરુષત્વ પાછું બાવી સ
રની નબળાઇને દુર કરી હાથ, પગ, કમર, વિગેરેના દુખાવાને
રત અટકાવે છે. અને ખોરાકને પાચન કરી. લુપ્ત ભગાડી, ચાનત
તુને બમ્મત કરી, સ્મરણશક્તીને ખીલવે છે એટલું જ નહિ પણ આ
ગોળા પેટનો દુઃખાવો, ચુંક, આક્રો, વાયુ વિગેરેને તુરત અટકાવી
સરીરને હમેશા નિરોગી અને રૂઝ પુષ્ટ બનાવે છે. માટે વારંવાર
અને ખાત્રી કરો.

બળવાનું ઠેકાણું.

વૈદ્ય ધીરજી રામ દલપતરામ

દવાખાતું રવાળાને ટેકરે—સુરત.

હમેશાં કયું રોજીંદું ન્યુશ પેપર દરેક કુટુંબોમાં
વંચાય છે ?

સાંજ વર્તમાન

ઘેર બેઠાં હમારાં તરફથી પહોંચતું કરવામાં આવે છે

નામ નોંધાવવાનું તેમજ મળવાનું ઠેકાણું

નિલગીરી આહવા

મર.

૫૫૭૭

ગ્રંથાલય વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

જમાનાનો ચિતાર

અથવા

કળીની કરામત.

ફેશનની ફીશીયારી અને કલજુગનો કાકો.

રાગ-સૈદા તારો ખુબ છે દહાડોરે....

જમાનો તો બદલાયોરે, હળાહળ કલજુગ તો આવ્યો—એ ટક.
ઝેર ને વેર વધ્યાં વસુધામાં વ્યસન વધ્યા વિધ વિધ. (૨)
ગાંજે અરીણુ ને વાઇનની બોટલ, હોટલમાં જઇ પીધ;
ગાંડેથી અર્થ ગુમાવ્યોરે. (૨)— જમાનો
ઉંચ હતા તે નિચ બન્યા કાંઈ, નીચ તે ઊંચ બન્યા; (૨)
ધર્મને નામે ધાડજ આવી, પારને પંથ પળાય;
થો. (૨)—

જે પ્રેમદા પડે રે નારી, તે ધરી એડી પોશાક (૨)

મીરદરનો કર જાલી બજારે, માલી રહિ છે અમામ
અરે આડો આંકજ આંબોરે. (૨)—

જમાનો. ૩.

નિતી રીતી સૌ નેવસે મુકી, ઉર બનીતી ચઢાય (૨)

ફેશન બાધને ફડે ફાચા રંકને મોટા રાખ

તોરા જમ્મ તોપ હવાયોરે. (૨)—

જમાનો. ૪

જે વૃષ ને મૃદ ચાંદી સોનાનાં, પાત્રતણે નહિપાર (૨)

તે રાજ મંદીરમાં જમ્મ જોતાં, દેખાય ઠારો ઠાર

ભોખંડનો ભાટ બરાયોરે (૨)—

જમાનો. ૫

મુલ્ય એન પડે નહિ ચાહ વિષય, ચાહે વાળ્યો દાટ... (૨)

રામથી માંડીને રંક કઢાવે, સાને થયો સનેહાત

વિભાતીનો વાચુ તો વાયોરે. (૨)—

જમાનો. ૬

સેન્ટ ભવંદર લેપમાં મોહયા, મોટરથી મજમુલ (૨)

બાધથીકલને બાધ વર્ષા છે. આપી મો માંગ્યા મુલ.

ગળે કાબર નેકટાઇ, બગાયોરે. (૨)—

જમાનો. ૭

દાતણુ બાવળનાં બદલાયાં, બસથી મોહયું મન (૨)

મંજન અંજનથી ચમ્મ રંજન, ધુળમાં નાખે ધન

ગણ્યો ના જાય ગણ્યાયોરે. (૨)—

જમાનો. ૮

ચાંદી સોનાનો પારજ આંબો, ધમીટેશન ઠેરઠેર (૨)

જ્યાં નીરખો ત્યાં ખાલી બબકો, ખીલોર ઘેરઘેર—

નાજો ઠાક મચાયોરે (૨)—

જમાનો. ૯

વઠવાનો વેશજ શેશના લાગે, વધ્યુ ફેશનથી બહાલ (૨)

પાટણન ચઢાવી, બંન્યા ફાંકડીયા લાલ

..૫ નહિ કે જાતનો જાયોરે (૨)—

જમાનો. ૧૦

રટોળી'મ કોલર કોટ ને જાકીટ, જોધજો વિભાવતી રડીક (૨)

છતી આંખે ચક્ષમા છે ચોટયા, કાંસે ખાંડી ઠીક
ચીરૂનો છે હડકાયોરે (૨)—

જમાનો. ૧૧

શીક ઉપરથી ગધ શીખા ચઢકી, આવી વળગી ભેલાટ (૨)

વાંકી વળી વળી તે સુચવે છે વીઢતામાં ઉડી વાટ;

જાતીની લાજ ન લેક લાબ્યોરે (૨)—

જમાનો. ૧૨

બધી ગધીને સૌ જન ધગ્ગે, નિર્ભંજ નોકરી ઉર (૨)

પોષ્ટ પોલીસ ને રેલવે માંદિ બરાધ ગયા બરપુર

જારીનો દાવજ ફાબ્યોરે (૨)—

જમાનો. ૧૩

ચીની ચેલાણાં ખ્યાલાં રકાખી, ફાનસ ફકકક લીધ (૨)

કુટી જોતી કુટી બદામ ના ઉપજી, ફેકટ ફેક્ટી ઠીધ

છતી આંખે ન દેખાયોરે (૨)—

જમાનો. ૧૪

વાળ વિવિધ પ્રકારના લાવી, સુકયું મળવી મકાન (૨)

જમકયું કે પછી બારજ વાગ્યા, તેનું મળે નહીં બાળ

પૈસાપર પાણી ફીરાયોરે (૨)—

જમાનો. ૧૫

ઝેરડીયું તો અદક્ષ થયું ને, ગંધાતું ગ્યાસભેટ (૨)

બેહડ આવી બરાયું ધરોધર, પાકી ઉઠયું જ્યાં પેટ

પાટો ક્યાં જાય, બંધાયોરે— (૨)

જમાનો. ૧૬

ચોળા મટીને પોલકાં પેકાં, પારસી ડ્રેસ પોલાય (૨)

કંઠ કલાગરી કાન્તા મળે ના, વર વધુ વસ વરતાય

ઝો તે વર કે ધર જાયોરે— (૨)

જમાનો. ૧૭

હાયલ છીડડી ગયાં છુપાઈ, સુવલથી ચુલતાન:

સુડી મટી આતુરામાં વળુ' છે

કાને જોગી

- ખારીક વસ્ત્રે વંપુએ ધારી, નારી હૈયે હરખાય; (૨)
અંગ તમામ દેખાઇજ આવે, સુગંધ જોઇ સરખાય.
શુદ્ધીકાનો વેશ બળવ્યોરે— (૨) જમીનો. ૧૯
- રાંડી તે જર માંડી બેઠી, માંડી બેઠી પર પ્યાર; (૨)
જર રમે ગમે ના ધરનો ધણી; ઝાઝો વધ્યો બબીઆર,
પતિવ્રતનો પાર આવ્યોરે— (૨) જમીનો. ૨૦
- પાન ખાઇ પીચકારી મારે; રાખે મુંખડું ભાલ; (૨)
ખારીએ બેઠી નારીએ બોલે, બોલ મુખેથી બે તાલ;
મહાને છેક મુકાયોરે (૨) જમીનો ૨૧
- પાખંડીને પુરા પ્રેમથી પુજે, સાધુને ચિન્ત ન ચા'ય (૨)
ધર્મને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા ચાય;
દૃષ્ટિએ ન જમ દેખાયોરે— (૨) જમીનો. ૨૨
- ચૈરમાં હોટલ મામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય; (૨)
વર્ણ અઠારે આવી બરાઇ, ચા અને બીસકુટ ખાય,
અભક્ષા ભક્ષ હડાયોરે— (૨) જમીનો. ૨૩
- વિપ્રો તો વળી છેકજ વંઠ્યા; મુઠી માગી ખાય; (૨)
હાય હવે કાણુ આ દેશ આપે; કાયાતું કશ્માણુ ચાય;
પાયો મુળમાંથી ખવાયોરે— (૨) જમીનો. ૨૪
- વાળ પરાયા ચાય ભલે પથુ, બે અશ્વમાન મકાન; (૨)
પાળક પાળકનો ચપ્પ પોતે; ધાલી એવું ધમકાન;
દેવામાં હાય દુઆવ્યોરે— (૨) જમીનો. ૨૫
- ગદા ન મને દૃષ્ટિએ, તિરથ પ્રત્યે વેર; (૨)
ગીધાવે, ભાયક ભંડન કૌર
જમીનો. ૨૬

ભાયક ઉમરની લક્ષના કદી. વૈષ્ણવતાને પાપ; (૨)

પુનર્લગ્ન કરાવ્યું તેનું, શાસ્ત્રની મુઠી માઝાપ;

પત્રે ઢંઢેરો પીટાળ્યો— (૨)

જમાનો. ૨૭

પાખંડ પ્રપંચ વૃદ્ધિ પામ્યા, ચોરી ચાડી જુઠું જર; (૨)

સત્ય સરી પાતાળે પેહું, જામી ગયો છે જુમાર;

હથે શું દેવને બાળ્યો— (૨)

જમાનો. ૨૮

બેસી ગયાં કાચાં જુઠીયાનાં, સ્વેત થયાં શીર કેશ; (૨)

તોય રહ્યો વળગી વળગીયારે. મુખ પર ચોપડી મેંશ;

કામી કામથી ન ધરાયો— (૨)

જમાનો. ૨૯

કર્જે નાણું કાઢવા જતાં, પુત્ર અને છે આપ; (૨)

દેવા-પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બની બેસે છે બાપ;

જુડે બારબોજ સુમાળ્યો— (૨)

જમાનો. ૩૦

ચોર હતા તે શાહ બન્યાને, શાહ બિચારા ચોર; (૨)

વારજ તેની ધાડજ આવી, ક્યાં કરવો જઈ સોર;

ખરે ખેતને ખીજ ખાયો— (૨)

જમાનો. ૩૧

ભાવે તો વળી બે સ્ત્રી રાખી, એકે રાખી ચાર; (૨)

ખાખી તો ખોજતાજ ફરે છે, ચોળી મફતની છાર.

બંજોટ બેખ લગળ્યો— (૨)

જમાનો. ૩૨

કોઈ જમાતે લઈ રખડે છે, રાખી રાજેશ્વરી કાઠ; (૨)

સિદ્ધ ને સાધક બેખ બનીને, વાળ્યો ગામેગામ કાઠ;

મલીદા માલ ઉઘાળ્યો— (૨)

જમાનો. ૩૩

પાળી પોષી મોઠા કીધા પુત્રો, કાઠાં બઢાવી બાઠ; (૨)

વૃદ્ધપણે લાકડી લઈ ઉઠે, બાંજે પિતાના કાઠ,

વળ્યો નવ જાજ વળાળ્યો— (૨)

ધટી ગયો કસ જુગોળમાંથી, ધટયો સંબંધીનો રનેહ; (૨)

સ્વાદ ધટયો ધરતમાંથી ખરેખર, ઉતરે આછા મેહ;

ફમાંથી દોસ્ત મરાયોરે— (૨)

જમાનો. ૩૫

પુરુષમાંથી ધટયું પુરુષાતન, જમ્યું ત્રિપાતું રાજ; (૨)

બાધ બીભાડીને બાધજ ઉંદર, એવું બન્યું છે આજ;

ખુરો બાળલગ્ન મરાયોરે (૨)

જમાનો. ૩૬

નાટક સરકસ ને જાદુના, ખેલ વધ્યા વિધ વિધ; (૨)

ચિત્તહરી વસુધાપરથી હા,—સૌને બીખારી કીધ;

ખરો કુછંદ લગાડ્યોરે— (૨)

જમાનો. ૩૭

ભારત બામવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય; (૨)

ત્યાં જમ સાંભળતાં ઉંધ આવે, ગામ ગપાટા માંય;

સારી રાત જાય જમાયોરે— (૨)

જમાનો. ૩૮

પાણી પવિત્ર ગણે ન જુદેવો, ગામ ગમાંતરે જાય; (૨)

પણ બજાર્યા બેમાની દુકાનેથી, ખતિ લખને ખાય;

અનાચાર આવી મરાયોરે— (૨)

જમાનો. ૩૯

કેતાં આ રક્ષનાં પડે તુટી, આબો આડો આંક; (૨)

કેલી કરે કાઠી બતરીનો, ટાંકું અચ્છલ ન ટાંક;

પ્રભુ જણે ક્યાં છુપાયોરે— (૨)

જમાનો. ૪૦

રેણુ જા કૃત્યા સતયુગે, ત્રેતામાં સિતાય; (૨)

દ્વારપરમાં થઇ દ્રઉપદ સુતા, આજ ધરોધર હાય;

દેખું દ્રગથી કેલાઓરે— (૨)

જમાનો. ૪૧

ગજરાત વિષેજ હતી હા, ભદ્રમીની સીલાખેર (૨)

બટક કે બિખારીનાં ટોળાં, આવીને ઘેર ઘેર;

અંગ દેખાયોરે— (૨)

જમાનો. ૪૨

- પૈસાદાર ને ગ્રેમથી પુજે, પંડિત ના પુજય; (૨)
 હોય બસે પછી તે બહાવે-તા, એવો અરે અન્યાય;
 કળીમાં ન જાય કળાયોરે— (૨) જમાનો. ૪૩
- નારી મધ સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ (૨)
 કે વરજ્ઞાધમ મુંડ મુંડાવી, બેસે બધ સન્યાસ;
 છુદેવને પાય પડાવ્યોરે— (૨) જમાનો. ૪૪
- માત પિતા થઇ પાળક પોતે, બાળકને દઇ બોધ; (૨)
 પેટ નિમિતે પાપ કરાવે, રે કરી કરમો કોષ;
 હં થું ન જાય કયાયોરે— (૨) જમાનો. ૪૫
- આચારનો નથી અંશજ જમા, જણે ન વેદનો બેઠ; (૨)
 આશ તેની ગણના માનીમાં, અંતર પામું ખેદ;
 સાધુ શઠ માંય ગણ્યોરે— (૨) જમાનો. ૪૬
- પાંખડી દંભી બની બેઠા, સાચા સંત મહંત;
 લેમણે તો રૂખા પંચક કીધું, કાઢીને કદપીત પંથ;
 સારા જગને બરનાવ્યોરે— (૨) જમાનો. ૪૭
- આજ ગુરુ એવા અવસોકું, શકે સમાવી ન શોક; (૨)
 પણુ ધુતી ધન શિષ્યનું ખાતાં, પાકી મુકાવી પોક;
 વૃથા ગુરુ તામ ધરાવ્યોરે— (૨) જમાનો. ૪૮
- અપ ગુરુ ને શિષ્ય બહેરા, એવું બન્યું છે આજ; (૨)
 તેમ છતાં બની સિદ્ધના ખેટ, ખાલી કરે પતરાજ;
 દેખી મને દિશ દુખાયોરે (૨) જમાનો. ૪૯
- સૌ થઈ હંતમ દીજ કહાવે, પણુ કોડીના માટ; (૨)
 મોઢ તેણે તાજે થઇ તેઓ, ધડતા અવડીત ધાટ;
 દેખી ના (૨)

કોઈ તણા દ્રમમાં નવ દેખું અંશ દયાનો લગાર (૨)

જ્યાં ને ત્યાં નજરે હું નીહાળું, તામસનો ભંડાર;

ખરે કંઈ આવી બરાયોરે— (૨)

જમાનો. ૫૧

કળ્યુ કપાએ હાલ કપોમાં, પાકે પાક અપાર; (૨)

તો પણ લોકની દાનત યુરી, ના સુધરીજ લગાર;

બસો જુડો કે ન જણાયોરે— (૨)

જમાનો. ૫૨

ભાગ્ય બનાં કે ભારતમાંહી, પાકે અપીણ કપાસ (૨)

ત્રીજી તમાકુએ રંજ રાખ્યો, નહિ તો યાત નિરાશ;

તથાપી ના સમજાયોરે— (૨)

જમાનો. ૫૨

એતો એતો ચિ-તમાં નર નારી, બાજી હજી છે હાથ; (૨)

બાજી બગડેલી સુધારો, હીમતથી બીડી બાથ

કરો ઉન્નતિના ઉપાયોરે— (૨)

જમાનો. ૫૩

શુ'ય કથું કથવાનું ધણું છે. કે'તાં નાવે પાર; (૨)

સારદ માનતી સા'ય થકી આ, ટુંકામાં ટાંક્યો સાર;

લેજો સમજી એન બાયોરે— (૨)

જમાનો. ૫૪

સમાપ્ત.

